

14 – Osijek-Baranja distriktet

Osijek-Baranja County er et amt i Kroatien, beliggende i det nordøstlige Slavonien og [Baranja](#).

Osijek-Baranja County blev etableret i 1992, med grænseændringer i 1997.

Stifolderne eller *Stiffoller Shvove* er en romersk-katolsk undergruppe af de såkaldte [Donau-schwabere](#). Deres forfædre kom engang ca. 1717 - 1804 fra Hochstift Fulda og omegn ([romersk-katolske bispedømme i Fulda](#)), og slog sig ned i Baranja-området, såsom i Jagodnjak osv. De beholdt deres egen tyske dialekt og kultur, indtil slutningen af 2. verdenskrig. Efter 2. verdenskrig blev størstedelen af Donau-schwaberne udvist til det allierede-besatte Tyskland og det allierede-besatte Østrig som en konsekvens af [Potsdam-aftalen](#). Kun få mennesker kan tale den gamle Stiffolerisch Schvovish-dialekt. En salami er opkaldt efter dette folk.

Naturparken Kopački [Rit](#) ligger i dette amt. Andre bemærkelsesværdige attraktioner i amtet omfatter [Đakovo-katedralen](#), [Tvrđa](#), [Bizovac](#)- spa, [Đakovački vezovi](#) , [Osijek Zoo og Akvarium](#), [Urban Fest Osijek](#), Red fičo i Osijek, [Battle of Batina](#) - monumentet, [det østlige kontinentale vinområde](#) og andre.

Dens centrum er [Osijek](#). Andre større byer omfatter

- [Byen Đakovo](#)
- [Byen Našice](#)
- [Byen Valpovo](#)
- [Byen Belišće](#)
- [Byen Beli Manastir](#)

Byen Osijek

Osijek er den fjerdestørste by i Kroatien med en befolkning på 96.848 i 2021.

Det er den største by og det økonomiske og kulturelle centrum i den østlige kroatiske region [Slavonien](#) samt det administrative centrum i [Osijek-Baranja Amt](#).

Osijek ligger på højre bred af [Drava-floden](#), 25 km opstrøms for dens sammenløb med Donau, i en højde af 94 m.

Navnet blev givet til byen på grund af sin position på forhøjet jord, hvilket forhindrede byen i at blive oversvømmet af det lokale sumpvand.

Dets navn "Osijek" stammer fra det kroatiske ord *oseka*, hvilket betyder "ebbe tidevand".

På grund af sin historie inden for det habsburgske monarki og kort i det osmanniske imperium samt tilstedeværelsen af tyske, ungarske og serbiske mindretal gennem hele sin historie har Osijek også (eller havde) sine navne på andre sprog.

Dens gamle navn var *Mursa* og formodes at komme fra det proto-indoeuropæiske ord *móri (hav, marskland). Den samme rod ses måske i toponymerne "Marsonia" og "Mariniana".

De nyeste tilføjelser til byen omfatter Sjenjak, Vijenac Ivana Meštrovića, Novi Grad og Jug II, som blev bygget i det 20. århundrede.

Byens geografiske beliggenhed ved floden og den kendte kulturelle og historiske arv - især den barokke Tvrdā, en af de mest umiddelbart genkendelige strukturer i regionen - lettede udviklingen af turismen.

Osijek-olieraffineriet var et strategisk bombemål for oliekampagnen under Anden Verdenskrig.

Efter krigen blev den lokale tysktalende befolkning udvist. Dagbladet [Glas Slavonije](#) blev flyttet til Osijek og er blevet trykt der lige siden.

Et historisk arkiv blev etableret i byen i 1947 og GISKO (bybibliotek) i 1949.

Et børneteater og et kunstgalleri blev åbnet i 1950. Som en fortsættelse af traditionen med at fremme national arv, især inden for musik, kultur- og kunstsamfund, blev "[Pajo Kolaric](#)" oprettet den 21. marts 1954.

Osijek har været forbundet med den kroatiske republiks hovedstad Zagreb og den tidligere føderale hovedstad Beograd ved en moderne asfalteret vej siden 1958. Den nye Drava-bro mod nord blev bygget i 1962.

Det første fakultet åbnet i Osijek var Det Økonomiske Fakultet (i 1959 som Center for Økonomiske Studier ved Det Økonomiske Fakultet i Zagreb), efterfulgt straks af en landbrugshøjskole, senere omdøbt til Landbrugsfakultetet og Det Filosofiske Fakultet. Det Juridiske Fakultet blev oprettet i 1975 og blev dermed det første nye medlem af det nyoprettede [University of Osijek](#).

Som led i den videre udvikling som regionalt fødevarerindustri- og landbrugscenter blev der i 1962 etableret et stort (arbejds)kollektiv for landbrug og industri. I løbet af 1980'erne blev der bygget en ny fodgængerhængebro over Drava. Et regionalt center for National Television JRT blev også åbnet.

Under krigen i Kroatien, fra 1991 til 1995, led byen skade af den jugoslaviske folkehær (JNA) og lokale serbere, især i centrum og co-katedralen St. Peter og St. Paul og i periferien.

Omkring 800 mennesker blev dræbt i beskydningen af byen, der fandt sted fra august 1991 til juni 1992. Samlet set blev i alt 1.724 mennesker fra Osijek dræbt i løbet af krigen, herunder 1.327 soldater og 397 civile. Mindst fem kroatiske embedsmænd blev fordømt for krigsforbrydelser mod serbiske civile i Osijek, herunder general Branimir Glavaš.

Osijek havde et varmt sommer fugtigt kontinentalt klima. På grund af relativt stærk global opvarmning i det pannoniske bassin og dens gennemsnitstemperatur i den koldeste måned, der er steget over 0 grader, mens middeltemperaturen i den varmeste måned nu er over 22 grader, er klimaet nu subtropisk, som i nærliggende byer som Novi Sad og Budapest.

Større institutioner i byen omfatter [Josip Juraj Strossmayer University of Osijek](#) (etableret i 1975), det [kroatiske nationalteater](#), [Museum of Slavonia](#) (etableret i 1877) og [trykkeriet](#) fra 1735.

Byen har også flere gymnastiksale, hvoraf den ældste dateres til 1729, en tegneskole fra det 19. århundrede, en zoologisk have, et center for fremme af husdyravl og et institut for sukkerroeopdræt.

Saponia kemiske fabrik er den største fabrik beliggende i Osijek-området. Det er en stor producent af vaskemidler, sæbe og kosmetik, hvis produkter anerkendes i hele regionen som værende af kvalitet.

Det er langt den største eksportør i byområdet. Andre industrier omfatter et regionalt bryggeri, Pivovara Osijek (første kroatiske øl), et sukkerforarbejdningsanlæg samt en slikfabrik Kandit. *Niveta* børstefabrik grundlagt som *Siva* i 1922 fungerer stadig.

Osijek-området plejede at være meget mere industrialiseret, og der blev fremstillet en bred vifte af varer og produkter der. En af de tidligste fabrikker var Drava-tændstikfabrikken, der blev oprettet i 1856, som ikke længere eksisterer.

Andre industrier omfattede produktion af syntetiske materialer, landbrugsmaskiner, metal møbler, træ og tømmer, tekstiler, fodtøj og silke samt metalforarbejdning og trykning.

I 1990'erne oplevede de fleste af disse industrier imidlertid tilbagegang og i nogle tilfælde lukker helt. Byen er dog stadig centrum for en vigtig landbrugsregion.

Talrige begivenheder finder sted i byen hele året. De vigtigste af dem er den kroatiske Tambura Music Festival (i maj), der deltager af tambura-orkestre fra hele Kroatien og *Osijek Summer Nights* (i juni, juli og august), en række kulturelle og underholdningsprogrammer i det fri, ledsaget af fremragende mad og messer. Dagen for byen Osijek fejres med kulturelle og kunstneriske aktiviteter og udstillinger.

Omgivelserne i Osijek giver mulighed for jagt og lystfiskeri på Drava-floden og dens bagvand. Jagt i området kendt som [Kopački Rit](#) (i [Baranja](#)) er berømt ud over Kroatiens grænser.

Overfloden af vildt og landbrug har gjort Osijek til landets halvofficielle gastronomiske hovedstad. Lokale retter omfatter traditionelle slaviske specialiteter ([kulen](#), paprika-aromatiseret pølse, andre slags pølser, skinke, bacon, mejeriprodukter) samt vildt og fiskeretter som den berømte [riblji paprikaš](#) (fisk gryderet lavet med [paprika](#)). De to ølmærker brygget i Osijek er Osječko og Esseker.

Osijek er stadig et populært indenlandsk turistmål for sin barokke stil, åbne rum og rigelige rekreative muligheder. De vigtigste seværdigheder i byen omfatter hovedtorvet, [Ante Starčević-pladsen](#), [Tvrđa](#) det barokke citadel fra det 18. århundrede, promenaden langs Drava ("promenada") og hængebroen mod Baranja.

Den kommunale park af [kong](#) Petar Krešimir IV og Tomislav Park stammer fra begyndelsen af det 20. århundrede og er beskyttede nationale vartegn. Osijek er også hjemsted for en af de få kroatiske zoologiske haver langs Drava-floden. Byen er hjemsted for et monument til Ante Starčević.

[Co-katedralen St. Peter og Paul](#) er en neo-gotisk struktur med det næsthøjeste tårn i Kroatien efter [Zagreb-katedralen](#). Tårnet måler 90 m (295,28 fod) og kan ses fra hele Osijek. På grund af sin størrelse henviser de fleste lokale til det som katedralen, men det er kun en sognekirke.

Kirken St. Peter og St. Paul blev designet af Franz Langenberg og indeholder 40 farvede ruder, selvom de ikke alle er intakte efter bombningen i 1990'erne. Kirken indeholder også skulpturer af Eduard Hauser.

Transportforbindelser til og fra Osijek omfatter større jernbane- og motorvejskryds, en flodhavn og [Osijek Lufthavn](#). Internationale flyvninger fra lufthavnen til [Köln / Bonn Lufthavn](#) i Tyskland begyndte i marts 2008.

En firesporet motorvej, en del af den paneuropæiske korridor Vc, der forbinder Osijek med resten af det kroatiske moderne motorvejsnet, blev afsluttet og åbnet i april 2009.

Fra Osijek er det muligt at tage tog og bus til mange destinationer, herunder [Zagreb](#), [Rijeka](#), [Požega](#), [Virovitica](#), [Našice](#), [Slavonski Brod](#), [Erdut](#), [Vrpolje](#), [Dalj](#) og [Đakovo](#).

Et lille sporvognsnetværk løber gennem byen, som har været i kontinuerlig drift siden 1884 og er det eneste sporvognsnetværk, der stadig er i drift i Kroatien uden for Zagreb.

Netværket er i øjeblikket ved at blive fuldstændig revideret og mere end fordoblet i længden, og byens gamle sporvogne er blevet grundigt moderniseret.

Byen, som er stærkt præget af sin militære historie, har vendt den til noget spændende, kulturelt og seværdigt.

Det er uden tvivl de historiske og arkitektoniske seværdigheder, der tiltrækker flest turister og de er også et besøg værd – sammen med byens mange cafeer og restauranter, der byder på traditionel og smagfuld gastronomi, der varmer både mave og hjerte.

Selv om floden Drava flankerer hele den ene side af byen og bestemt også er værd at tage en slentretur langs, så er floden langt fra den mest storslåede oplevelse byen har at byde på.

De store bygninger, som rummer det Nationale, kroatiske teater samt Skt. Peter og Skt. Pauls Katedral er de mest fremtrædende og spektakulære bygninger, der helt sikkert er et besøg værd, når du gæster byen.

Brug muligheden for at opleve de mange, smalle gader med mulighed for shopping, spisning og sightseeing, mens du går fra katedralen til teatret.

Der findes talrige restauranter og cafeer i byen, der alle byder på forskellige former for mad og drikke. Langt de fleste af dem af inspireret af det klassiske, kroatiske køkken, men bærer også kraftigt præg fra Ungarn.

Er du til fisk og lokal cuisine, så er den kroatiske fiskesuppe bestemt noget, der er værd at afprøve. Den varme tomatsuppe med paprika og fisk, smager så englens synger og er et typisk eksempel på områdets krydrede og landlige køkken.

Den findes i mange forskellige udgaver, men langt de fleste restauranter serverer den i en raffineret udgave, der ligger et stykke fra den originale version, der er lavet over bål og indeholder malle eller torsk.

Den spændende by har mange gode muligheder for overnatning i alle prisklasser. Du finder både luksushoteller og helt klassiske værelser med blot det strenge nødvendige eller du kan finde ferielejligheder med eget køkken, hvis du ønsker muligheden for at tilberede dine egne måltider med lokale råvarer.

Osijek er en overset perle i Kroatien, der byder på fantastiske seværdigheder og mange muligheder for gastronomiske oplevelser ud over det sædvanlige, så vil du prøve noget nyt og anderledes, så er byen et kig værd.

Byen har også et livligt natteliv og er kendt for sine fremragende restauranter.

Der er mange ting at se og gøre i Osijek. Byen har en række kirker og katedraler og er rig på arkitektonisk arv, og den er hjemsted for en række velbevarede historiske seværdigheder. Osijek er også kendt for sin pulserende kulturelle scene, og byen er hjemsted for mange festivaler og begivenheder i løbet af året.

Byen Đakovo

Đakovo er en by i det østlige Kroatien med et indbyggertal på ca. 27.745 (2011) indbyggere. Byen ligger i området Slavonien.

Đakovo er centrum for den frugtbare og rige Đakovo-region.

Đakovo ligger 37 km sydvest for [Osijek](#) og 34 km sydøst for [Našice](#) i en højde af 111 m. Det er beliggende nær motorvej A5, i krydset mellem statsvejen D7 til Osijek, arterielvejene D38 til [Požega](#), D46 til [Vinkovci](#) og forbindelsesvejen D515 til [Našice](#).

Hovederhverv omfatter landbrug, husdyravl, læder- og uldforarbejdning. Herudover omfatter byen også et hesteudvælgelsescenter. Store industrier udgør træforarbejdning (møbler), tekstiler, kemikalier og fødevarerforarbejdning, byggematerialer, trykning og turisme.

[St. Peters katedralbasilika i Đakovo](#) er byens mest berømte vartegn og den vigtigste sakrale genstand, ikke kun i Đakovo, men også i hele regionen Slavonien.

Katedralen blev bygget 1866-1882 under Josip Juraj Strossmayer, dengang den katolske biskop af Đakovo og Srijem.

Den anlagte park fra det 19. århundrede nær bispepaladset er et gartnerimonument under særlig beskyttelse samt den nærliggende Lille Park (Mali Park), der stammer fra begyndelsen af det 19./20. århundrede.

En central traditionel begivenhed kaldes [Đakovački vezovi](#) (Đakovo-broderi). Det er et folkloreshow fra regionerne Slavonien og [Baranja](#), der arrangeres årligt i begyndelsen af juli, og det præsenterer traditionelle folkedragter, folkloredans og sanggrupper, skikke.

Katedralen er vært for kor, operakunstnere, og der arrangeres kunstudstillinger i udstillingssalonen. Heste- og bryllupsvognshowet er en særlig del af programmet. Under sportsprogrammet kan racerene hvide [Lipizzaner](#) - heste ses på væddeløbsbanen. De kommer fra hesteavlscentret i Ivandvor, som har opdrættet heste lige siden 1506.

Byen og omgivelserne byder på mange sports- og rekreationsfaciliteter, såsom tennisbaner, væddeløbsbane, fitnesscenter, swimmingpool osv. Søerne Jošava, Mlinac, Borovik samt fiskedamme, bagvande og kanaler byder på fine lystfiskermuligheder.

Høj- og lavvildtsjagt er mulig i de umiddelbare omgivelser eller længere på [Dilj](#) og bjerget mod sydvest.

Det traditionelle slaviske [køkken](#), berømt for sine kødspecialiteter ([kulin](#)- røget pølse, *kobasica*- pølser, røget skinke), vildt- og ferskvandsfiskeretter tilbydes både i Đakovo og dens omgivelser. Af særlig interesse er de udsøgte vine fra Đakovo-regionen: Weissburgunder, Traminer og Riesling.

I skødet af kærlighed til frugtbart land og endeløs himmel, holder byen Strossmayer, Lipizzaners og Đakovo broderier traditionen og arven fra generationer i live i indbyggernes hjerter og i symbolerne på dens åndelige og materielle rigdom.

Đakovo optræder i skriftlige monumenter i det 13. århundrede, og dette område var beboet i den neolitiske periode. Stedet oplevede begyndelsen af udvikling med ankomsten af bosniske biskopper. I 1239 donerede bror til den kroatisk-ungarske kong Bela IV, prins Koloman, byen Đakovo og dens omgivelser til den bosniske biskop Ponsi som sæde for bispedømmet.

Netop som et vigtigt middelalderligt stiftscenter blev Đakovo en by, og som stiftsby efter det tyrkiske styre oplevede den social og kulturel fremgang.

En uundgåelig figur i byens historiske udvikling er biskop Josip Juraj Strossmayer. En visionær og protektor, takket være hvis arbejde og handlinger kroatisk kultur, kunst, videnskab, uddannelse og kirke er blevet en del af den moderne verden og europæiske bevægelser, og Đakovo er en smuk og stolt centraleuropæisk by.

Visionær og åndelig storhed er legemliggjort i JJ Strossmayers liv i konstruktionen af den smukkeste katedral fra Venedig til Istanbul, som pave Johannes XXIII kaldte den.

Byens centrum, er domineret af St. Peters katedral. Dens klokketårne rejser sig som et fyrtårn over en slette og skinner vidt og bredt med deres skønhed og åndelige rigdom.

Đakovo-katedralen, bygget fra 1866 til 1882, er et monumentalt mesterværk af nyromansk og nygotisk arkitektur, et storslået monument af hellig kunst, hvor vigtige europæiske og kroatisk-kunstnere fra det 19. århundrede, såsom arkitekterne Karl Rösner og Friedrich von Schmidt, maler JF Overbeck, far og søn Alexander Maximilian Seitz og Ludwig Seitz, Ludovic Ansigliani og billedhuggerne Vatroslav Donegani, Ivan Rendić og Rudolf Valdec.

Den treskibede katedral med to tårne bevarer sin værdi ikke kun i sin æstetiske rigdom, men også i sin symbolske betydning og forankring i regionen og de mennesker, hvorfra den voksede. Katedralen blev bygget efter Strossmayers idé som bindeled mellem øst og vest, og blev bygget af flittige hænder fra de mennesker, som den var beregnet til.

Det blev bygget af det land, det tilhører, med syv millioner mursten og dekoreret med slaviske folkemotiver. For foden af katedraltårnene ligger en af de smukkeste kroatisk-pladser – JJ Strossmayer-pladsen – og er sammen med promenaden, den centrale bygade, en af de smukkeste kontinentale promenader. En gåtur gennem centrum af Đakovo vil give hver tidsrejsende en lille tidsrejse gennem historien om arkitektoniske kunststile fra romansk til jugendstil.

Đakovački vezovi, en af de største kroatisk-folklore-festivaler, en festival for sang, dans og folkeskikke, i mere end et halvt århundrede, siden 1967, samler hver sommer i slutningen af juni og begyndelsen af juli tusindvis af deltagere fra Kroatien og verden. Grundlagt som en kultur- og turistbegivenhed i anledning af det internationale turismeår, er det i dag vokset til et symbol på Slavoniens hjerte – Đakovo.

Den centrale, smukkeste del af arrangementet afholdes traditionelt den første weekend i juli. Så kan mange besøgende fra hele Kroatien og verden opleve den uvurderlige rigdom af national arv, og de uundgåelige og mest besøgte programmer er den store åbning, en procession af deltagere gennem gaderne i Đakovo og det afsluttende program kaldet "Slavonia, noble land".

Efter et halvt århundredes eksistens og kontinuerlig omgang med den nationale skat, er Đakovački vezovi blevet den centrale kulturelle og turistbegivenhed i byen Đakovo og hele Slavonien.

Byen Našice

Našice er en by i [Osijek-Baranja](#)-området. I byen er der 8.173 indbyggere. I kommunen er der cirka 17.320 indbyggere. 87% af dem er kroatere.

Byen ligger i den nordlige bjergkæde, som udspringer af [Krndija](#)-bjerget i det østlige Slavonien, 51 km fra [Osijek](#) i en højde på 157 m.

Našice ligger på D2 statsvejen [Varaždin](#) – [Virovitica](#) – Našice – [Osijek](#) og Varaždin-Dalj jernbanen .

Hovederhverv er landbrug og lystfiskeri på 11 km² fiskeplads. Større industrier omfatter metalforarbejdning, cement, stenudgravningen samt træforarbejdning, tekstiler og fødevarer.

Byen blev første gang nævnt i 1229 under navnet *Nekche*. I det 13. århundrede kom tempelridderne til Našice og byggede en kirke. Det blev erobret af det Osmanniske Rige i 1541 og var en del af [Sanjak af Pojega](#) indtil østrigsk erobring i 1687.

I slutningen af det 19. og begyndelsen af det 20. århundrede var Našice en distriktshovedstad i [Virovitica-amtet](#) i Kroatien-Slavonien .

En betydelig del af byen var en feudal ejendom for familien [Pejačević](#) indtil 1945.

Men med kommunismens ankomst til Øst- og Centraleuropa blev familien eksproprieret og forvist. Med demokratiets tilbagevenden blev familieejendomme delvist tilbage til medlemmerne.

I september 1991 erobrede kroatiske styrker i Našice militærbarakker af den jugoslaviske folkehær.

Jagtmarker kan findes i de umiddelbare omgivelser, og fiskedammen Našička Breznica og [Lapovac-søen](#) byder på lystfiskeri.

Det Slavonske køkken og ferskvandsfisk er en del af byens og dens omgivers gastronomiske tilbud.

Som et økonomisk og kulturelt centrum er området kendt for sin kulturelle og historiske arv (den gotiske kirke, to herregårde og udstillinger af kunstkolonien "[Hinko Juhn](#)").

Parken ved begge *Pejačević herregårde* er et besøg værd.

Bizik-familiens private zoologiske have i nærheden i [Markovac Našički](#) samt omgivelserne ved foden af [Krndija](#)-bakken understreger vigtigheden af det naturlige miljø.

Byen har et officielt mindeområde Crni Potok, dedikeret til kroatiske quisling-soldater og civile dræbt på stedet af medlemmer af de jugoslaviske partisaner. Stedet mindes årligt den tredje lørdag i juni.

Man bør besøge kirken St. Antun Padovanski, franciskanerklosterets bibliotek, som er af videnskabelig betydning med 10 inkunabler, det gamle slot af grev Pejačević fra 1811 og det nye slot af grev Marko Pejačević fra 1907, som blev bygget med Sansoucci-slottet i Postdam en model.

Herudover bør turen også gå til grev Pejačević's mausoleum og kapel af 1881. Ved siden af ligger graven for grevinde Dora, som blev den første kroatiske kvindelige komponist, og hvis musik opføres overalt i verden.

Slottet Pejačević, hvor to kroatiske guvernører blev født, rummer i dag Homeland-museet med lokaler dedikeret til vigtige personer fra našice-området, etnografisk samling og en særlig keramikafdeling.

Det er omgivet af en park med mange indfødte og eksotiske træer og buske. Turismen har udviklet sig i Našice takket være den geografiske placering og skønheden i området, hvor den typiske slaviske slette blander sig med Krndijas skråninger, som har bidraget til udviklingen af fiskeri- og jagtturisme.

Et fiskeri i Našička Breznica, som består af siv, kæmperør og andre vandplanter er et besøg værd. Her er et rigt fugleliv bl.a. ænder, lappedykkere, gråsånger, sumpmejser m.v.

Et besøg på Martin-boplads, hvor korsfarere opholdt sig og byggede en romersk kirke i begyndelsen af det 13. århundrede – kirken St. Martin – den eneste fuldstændigt bevarede templarkirke i Kroatien er også interessant.

Det samme er et besøg i en privat park af familien Bizik her i Našice, som helt sikkert vil være en særlig oplevelse.

Byen Valpovo

Valpovo er en by i Slavonien. Det er tæt på [Drava](#)-floden, 25 km nordvest for [Osijek](#). Befolkningen i Valpovo er 7.406, med i alt 11.563 i kommunen.

I slutningen af det 19. og begyndelsen af det 20. århundrede var Valpovo en del af [Virovitica-amtet](#) i Kroatien-Slavonien.

I marts 1945 indledte tyske styrker Operation Spring Awakening.

På den sydlige arm, der bevægede sig nordpå gennem Valpovo, var den 1. kosak-kavaleridivision.

Operationen var lige så katastrofal, som den var ambitiøs. Jugoslaviske partisaner fra 3. armé chikanerede og forsinkede konstant kosakkerne. Kort efter afslutningen af Anden Verdenskrig etablerede embedsmænd i det kommunistiske jugoslaviske regime en arbejdslejr for tyskere, som fungerede indtil maj 1946.

Økonomien er baseret på landbrug, husdyravl, skovbrug, træ- og træ- og fødevarerindustri.

Tæt på byen ligger olie- og naturgasforekomster.

Valpovo ligger på en regional vej, der forbinder den med [Osijek](#) og [Donji Miholjac](#), samt en vej til [Belišće](#) og til [Bizovac](#) gennem [Ladimirevci](#).

Beliggende tæt på bredden af Drava-floden (5 km), var Valpovo en gammel bolig for feudale familier.

En stor turistattraktion omfatter vigtig kulturel og historisk arv (resterne af en middelalderlig befæstning, den gamle murværksbro, kirker) og en anlagt park, beskyttet som et havebrugsmonument.

På [Prandau-Normann Slot](#) havde Grev Normann-Ehrenfels og baron Prandau-Hillebrandt et storslået slot, der blev genopbygget syv gange. De plantede 121 urtesorter på 250.000 kvadratmeter. Valpovos park er en af de smukkeste i Slavonien.

Den vigtigste årlige begivenhed er Valpovo-sommeren med deltagelse af en række kulturelle klubber med folkløse, musik, teatraliske og andre forestillinger.

Der tilbydes lystfiskeri på de nærliggende floder [Karašica](#), [Vučica](#), [Drava](#), samt på søer og fiskedamme og jagtmarker tilbydes i nærheden.

Slavonske specialiteter er vildt- og ferskvandsfisk og kvalitetsvine.

Byen Belišće

Belišće er en by i Kroatien, der administrativt hører til [Osijek-Baranja County](#).

Ifølge folketællingen i 2001 havde byen Belišće 11.786 indbyggere.

Belišće ligger på højre bred af [Drava-floden](#), det er den nordvestlige kant af Pridrava-lavlandet i Osijek, som en af regionerne i det østlige Kroatien.

I vest grænser den op til regionen med den slaviske underdræning, i nord er den adskilt fra det sydlige Baranja hovedsageligt af floden Drava, og på den sydvest-nordøstlige linje har den en grænse til området af byen [Valpovo](#).

Den geografiske placering af Belišće er meget gunstig på grund af dens beliggenhed ved Drava-floden, men også gode vejforbindelser med resten af Kroatien, især Osijek, men også med vejen til [Donji Miholjec](#), [Slatina](#) og [Virovitica](#).

Siden 2001 har den været forbundet med [Beli Manastir](#), [Baranja](#) og Ungarn via broen til den 107. HV-brigade. Det er også forbundet med jernbane via [Bizovec](#) til længderetningen [Osijek](#) - [Zagreb](#). Den nærmeste lufthavn er i Klisa nær Osijek.

Efter Anden Verdenskrig fortsatte fabrikkerne med at fungere, men i det tidligere SFRY's stats-eje.

1960 var et afgørende år i den videre udvikling af fabrikken - derefter blev semicellulose-, papir- og bølgepapemballagefabrikker sat i drift (og fabrikkerne til fremstilling af parket, tanniner, tønder og trædestillationsprodukter blev lukket) og dermed blev det et af de førende centre for cellulose-papirindustrien i hele Sydøsteuropa.

En meget vigtig rolle blev spillet af jernbanen, oprindeligt privat og med en lille sporvidde på kun 100 cm, og efter 1889 ejet af Slavonsko-podravska železnica dd, som forbandt Belišće-Osijek, siden 1945 statsejet af SFRY. Belišće-Bizovac normalsporede industrijernbane blev bygget og taget i brug i 1970.

Ved siden af kirken ligger klosteret for de glagolitiske tredje ordens franciskanere. Kirkeåret er på højtiden St. Josip Radnik, 1. maj, som også er dagen for byen Belišće.

Under opførelsen og driften af fabrikken immigrerede i første omgang folk fra Valpovština og Miholjština, og især Lika, og senere også fra hele Jugoslavien, især serbere og hercegovinere og videre (Rusland, Ungarn, Tjekkiet).

Under hjemlandskrigen led byen betydelige ødelæggelser på grund af beskydning fra JNA og serbiske paramilitære enheder fra det besatte [Baranja](#).

Der er flere og flere små og mellemstore iværksættere. Sammen med Belišće dd skabes den næstvigtigste økonomiske enhed - ThyssenKrupp som ejer af den tidligere Maskinfabrik i Belišće

Belišće dd - er den største kroatisk producent af emballagepapir og bølgepapemballage og en af de førende i den sydøstlige del af Europa, der eksporterer mere end halvdelen af sin produktion til verdensmarkedet. Herudover er ThyssenKrupp Elastomertechnik med base i Hamborg - produktion af CNC-maskiner.

Kombel doo - indehaver af fælles værdier, er også indehaver af opførelsen af markedscentret i 2004.

Belišće indkøbscenter - indkøbscentret har et samlet areal på 1.680 m² og indeholder omkring tredive erhvervslokaler med et samlet areal på 861 m², såsom en slagterbutik, blomsterbutik, caféer, bank, forsikring, trykkeri, kroatisk lotteri, væddemålsbutikker og andre små virksomheder. Opførelsen af centret kostede omkring 1.000.000 HRK. Den blev åbnet i 2005, hvor den fuldstændig afløste det tidligere marked, hvor parkeringspladsen ligger nu.

I byen er der også en såkaldt Lille virksomhedszone, hvor der er mellemstore iværksættere fra hele Kroatien, som har besluttet at udvide deres aktiviteter til dette område også.

Resten af mikroøkonomien er små og mellemstore iværksættere, og landbruget er dårligt udviklet, primært på små familielandbrug.

Siden grundlæggelsen af savværket i 1884, overvejende i Belišće-området, eller på højre side af Drava, på en gold mine, bor distriktets beboere fra Valpovština og Miholjština.

Den professionelle arbejdsstyrke var hovedsageligt fra Tjekkiet, Tyskland og generelt fra Øst-rig-Ungarn.

Indtil 1. Verdenskrigs begyndelse var befolkningen overvejende lokal. Efter 1918 begyndte serbere og russere at immigrere til dette område, fordi Belišće var en del af kongeriget serbere, kroater og slovenere, så det var i gang med at kolonisere den serbiske befolkning.

Efter 1945 og etableringen af Jugoslavien, kom bosniere, hercegovinere, dalmatinere og kroater fra andre dele af Lijepa naša til dette område.

De første indbyggere såvel som de senere bosættere i Belišće bragte deres skikke og religion med sig. De fleste af dem var katolikker, men også ortodokse, jøder, evangeliske og andre.

I byens smalle centrum er der bygninger med historisk industriel arkitektur bevaret til i dag, især husene (Pekmez-gaden) og beboelsesbygninger (Velika kuća, Bijela kuća - nutidens biograf) af arbejderne på Belišće-fabrikkerne på det tidspunkt.

Udover dem ligger der i centrum af byen også det store Guttman-palads fra 1905, som desværre led et stort tab i Hjemlandskrigen, da det blev ramt af en brandgranat fra Baranja, hvis restaurering var i gang.

Ved siden af Gutmanns palads ligger *Gater* -monumentet - den første port fra det gamle Gutmanns savværk.

Monumentet over faldne krigere og ofre for fascismen i Anden Verdenskrig blev rejst i 1948 foran Gutmann-paladset.

Mindetoget for den tidligere smalsporede Slavonska-Podravska jernbane ligger på grunden af Belišća med et lokomotiv fra 1913 lavet i München. Fra installationen og frem til i dag er kompositionen blevet restaureret flere gange, og lokomotivet, tenderen, personvognen, en lukket og to åbne godsvogne blev reddet fra forfald.

Et monument-springvand blev rejst i centrum af byen i 1976.

Parken for de kroatiske frivillige fra Homeland War i centrum af byen er dekoreret med en bronzeskulptur *Meeting* (Birds).

Beliggende i en park nær Belišća-postkontoret, minder *Belišćan War Book* om årene med ødelæggelse og stabilitet i Belišće.

På den anden side af broen over den 107. brigade i Baranja, på højre side af vejen, er der et monument over de faldne forsvarere af 107. brigades HV *Book of the Dead*.

Belišće-museet blev åbnet i 1975 og viser hovedsageligt Belišćes historie fra oprettelsen af savværket til i dag. Museet er specifikt i forhold til tema og indhold og har ingen ligheder med andre museer i Slavonien.

Bagerst i Gutmanns palads i kælderstudiet ligger *Galleriet* - et kulturelt og uddannelsesmæssigt anlæg, hvor du kan se udstillinger af amatørmalere fra Belišće samt elever fra Ivan Kukuljević Elementary School. *Galleriet* tilhører Belišće-museets beskyttelse.

En af de mest berømte seværdigheder, der fungerer som en egenskab i konkurrencen mellem Baraber og Žabar, er Belišće Olympiske swimmingpool bygget i 1978.

I sommermånederne afholdes de berømte vandlege, som bringer konkurrenter fra hele Kroatien.

Romberg musikaftener er blevet organiseret i Belišće siden 1970 til minde om komponisten Sigmund Romberg, som tilbragte sin barndom i Belišće og senere opnåede en stor musikalsk karriere i USA.

Byen Beli Manastir

Beli Manastir er en by i det østlige Kroatien. Det er den vigtigste by i den kroatiske del af [Baranja](#), beliggende i [Osijek-Baranja-amtet](#).

Navnet betyder "hvidt kloster" på serbokroatisk. Oprindeligt kaldt Monoštor, det nuværende navn blev vedtaget i 1923. Det er også kendt som *Pélmonostor* på ungarsk og *Manoster* på tysk.

Andre navne, der tidligere blev brugt til byen var: *Pél*, *Bell* og *Monostor*. Alle navne er forbundet med klostre, der eksisterede i historien på dette sted.

Det første kloster blev bygget i det 9. århundrede under den slaviske hertug Kocelj's styre , men blev senere revet ned, og alt, hvad der var tilbage af det, var *pil* (*obelisk* på engelsk), deraf det senere ungarske navn *Pél*, som var en version af det slaviske ord .

Under den kroatiske uafhængighedskrig (1991-1995) blev Beli Manastir besat af serbiske paramilitære og indlemmet sammen med nogle andre byer i Serbiske Krajina.

Det blev returneret til kroatisk kontrol efter krigen efter den korte periode med FN-administration (1996-1998).

Beli Manastir er en by beliggende i Baranja, på de sydvestlige skrånninger af Baranja-bjerget og betragtes som dens største kulturelle centrum.

Den blev opkaldt efter Monostor, som refererede til det tidligere kloster (kloster) St. Mihajla, fra 1227.

I dag er det en by med lidt over 10.000 indbyggere, der bor i sine individuelle dele og omkringliggende bebyggelser.

I Beli Manastir, de vigtigste vartegn er talrige arkæologiske steder, der indikerer en meget tidlig sammenhængende bebyggelse af hele området.

Også interessant at se er tog- og damplokomotiverne og Fordson-traktoren, som derefter blev erklæret for en statsgod.